

[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Drobne Roszczenia](#) > Croatia

Drobne roszczenia

 Chorwacja

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

W Republice Chorwacji drobne roszczenia są uregulowane w przepisach art. 457–467a kodeksu postępowania cywilnego (*Zakon o parničnom postupku, Narodne Novine* – dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – NN nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 oraz 155/23, zwanego dalej „ZPP”), natomiast europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest uregulowane w przepisach art. 507o–507ż ZPP.

1.1 Zakres postępowania, próg

Drobne roszczenia to roszczenia o wartości nieprzekraczającej 1 320 euro.

Maksymalna wysokość roszczenia w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń przed sądem gospodarczym (*trgovački sud*) wynosi 6 630 euro.

Do drobnych roszczeń zalicza się również roszczenia niemajątkowe, w przypadku gdy powód wskazał w pozwie, że zamiast zaspokojenia tego roszczenia żąda konkretnego odszkodowania w kwocie nieprzekraczającej 1 320 euro.

Drobne roszczenia obejmują także roszczenia niemajątkowe, w przypadku gdy powód żąda wydania ruchomości, której wartość wskazana przez powoda w pozwie nie przekracza 1 320 euro.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami rozporządzenie (WE) nr 861/2007, regulujące europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, ma zastosowanie wówczas, gdy wartość przedmiotu sporu, z wyłączeniem wszystkich odsetek, wydatków i kosztów, nie przekracza 2 000 euro w chwili wpłynięcia formularza pozwu do sądu właściwego.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ma również zastosowanie w przypadku sprzeciwu od nakazu zapłaty, jeżeli wartość kwestionowanej części takiego nakazu nie przekracza 1 320 euro.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń przed sądem pierwszej instancji należy zakończyć w rozsądnym terminie, a w każdym razie nie później niż rok od daty wniesienia pozwu.

1.2 Stosowanie postępowania

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń prowadzą sądy rejonowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 34 i 34.b ZPP dotyczącymi właściwości rzeczowej. Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń wszczyna się w drodze wniesienia pozwu do właściwego sądu, tj. przez złożenie u notariusza wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu urzędowego w przypadku terminowego wniesienia dopuszczalnego zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

1.3 Formularze

Formularze, inne wnioski lub oświadczenia wnosi się na piśmie za pośrednictwem faksu lub wiadomości e-mail oraz wykorzystuje się je wyłącznie do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007.

Nie ma innych gotowych formularzy służących do wytaczania powództw w sprawie drobnych roszczeń.

1.4 Pomoc

ZPP nie zawiera przepisów szczególnych dotyczących pomocy prawnej w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń powoda może reprezentować adwokat (*odvjetnik*).

Powód ma prawo do nieodpłatnej pomocy prawnej, jeżeli spełniono wymogi przewidziane w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej (Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći, „Narodne Novine” nr 143/13 i 98/19).

Informacje na temat systemu nieodpłatnej pomocy prawnej w Chorwacji są dostępne pod adresem: <https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony muszą powołać wszystkie fakty, na których opierają swoje roszczenie, nie później niż przy wnoszeniu pozwu lub odpowiedzi na pozew, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń w przedmiocie sprzeciwu od nakazu zapłaty powód ma obowiązek powołać wszystkie fakty, na których opiera swoje roszczenia, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów nie później niż przy złożeniu w sądzie stosownego pisma procesowego w ciągu 15 dni od dnia otrzymania postanowienia o uchyleniu nakazu zapłaty.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń w przedmiocie sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany ma obowiązek powołać wszystkie fakty, na których opiera swoje roszczenia, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów nie później w ciągu 15 dni od dnia otrzymania pisma procesowego powoda, w którym powód przedstawił wszystkie fakty będące podstawą jego roszczenia i dowody na potwierdzenie tych faktów.

Strony mogą powołać nowe fakty i dowody na posiedzeniu wstępnym (*pripremno ročište*) wyłącznie wtedy, gdy nie z własnej winy nie mogły ich powołać w pozwie, w odpowiedzi na pozew lub w pismach procesowych przewidzianych we wskazanych powyżej przepisach, w których powołano wszystkie fakty będące podstawą roszczeń i dowody na potwierdzenie tych faktów.

Nowe fakty i dowody powołane przez strony na posiedzeniu wstępnym z naruszeniem wskazanego powyżej przepisu zostaną pominięte przez sąd.

Do przeprowadzania dowodu zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP. Dowody w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń mogą zatem obejmować: oględziny, dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłego zlecone przez sąd oraz zeznania stron, przy czym sąd rozstrzyga, które z powołanych dowodów przeprowadzi w celu ustalenia okoliczności faktycznych sprawy.

Więcej informacji na temat dowodów i przeprowadzania dowodu można znaleźć w zakładce „Przeprowadzanie dowodów – Chorwacja” ([Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska](#)).

1.6 Procedura pisemna

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest postępowaniem pisemnym.

W tym rodzaju postępowania sąd przeprowadza rozprawę wyłącznie wówczas, gdy uzna, że jest to niezbędne w celu przeprowadzenia postępowania dowodowego lub jeżeli co najmniej jedna ze stron wystąpi z uzasadnionym wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy. Sąd może odrzucić taki wniosek, jeżeli w świetle okoliczności sprawy uzna, że postępowanie można rzetelnie przeprowadzić bez rozprawy. Od takiej decyzji nie przysługuje środek

zaskarżenia.

1.7 Treść orzeczenia

Ponieważ nie istnieją przepisy szczególne dotyczące treści wyroku w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP, tj. art. 338 ZPP, który stanowi, że wyrok sporządzony na piśmie składa się z komparycji, tenoru i uzasadnienia.

Komparycja wyroku musi zawierać: wskazanie, że wyrok wydano w imieniu Republiki Chorwacji; oznaczenie sądu; imię i nazwisko sędziego orzekającego w składzie jednoosobowym lub sędziego przewodniczącego składu orzekającego, sędziego sprawozdawcy i członków składu orzekającego, imię i nazwisko lub nazwę, numer identyfikacyjny oraz miejsce zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników; krótkie określenie przedmiotu sporu; datę zakończenia postępowania; oznaczenie stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, którzy brali udział w rozprawie; oraz datę ogłoszenia wyroku.

Tenor wyroku zawiera rozstrzygnięcie sądu o uwzględnieniu lub oddaleniu określonych roszczeń głównych i ubocznych stron, jak również rozstrzygnięcie o istnieniu lub nieistnieniu dochodzonego roszczenia (art. 333 ZPP).

W uzasadnieniu sąd streszcza żądania stron, fakty powołane przez strony oraz dowody potwierdzające te żądania. Sąd wskazuje również i wyjaśnia, które z powołanych faktów ustalił, dlaczego i w jaki sposób je ustalił oraz – jeżeli ustalił je przez przeprowadzenie dowodu – jakie dowody przeprowadził oraz jakimi przesłankami kierował się podczas oceny dowodów. Sąd wskazuje wyraźnie, które przepisy prawa materialnego zastosował, rozstrzygając o żądaniach stron, oraz w stosownych przypadkach wskazuje swoje stanowisko w sprawie twierdzeń stron dotyczących podstaw prawnych sporu oraz wszelkich wniosków lub sprzeciwów, do których nie odniósł się w rozstrzygnięciach wydawanych w toku postępowania.

W uzasadnieniu wyroku zaocznego lub wyroku wydanego w oparciu o uznanie powództwa lub zrzeczenie się roszczenia sąd wskazuje wyłącznie powody wydania takich wyroków.

1.8 Zwrot kosztów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sąd rozstrzyga o zwrocie kosztów na podstawie przepisów ogólnych ZPP, zgodnie z którymi strona, której powództwo oddalono w całości, musi pokryć koszty strony przeciwnej oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania.

W przypadku częściowego uwzględnienia żądań stron sąd w pierwszej kolejności określa, w jakim odsetku uwzględni żądania obu stron, następnie odejmuje odsetek uwzględnionych żądań strony, w przypadku której ten odsetek jest mniejszy, od odsetka uwzględnionych żądań strony przeciwnej, po czym ustala kwotę kosztów indywidualnych i kosztów łącznych poniesionych przez stronę, w przypadku której odsetek uwzględnionych żądań jest większy, niezbędnych do właściwego przeprowadzenia postępowania, a następnie zasądza zwrot części takich kosztów łącznych tej stronie w wysokości odpowiadającej odsetkowi obliczonemu na podstawie odsetków uwzględnionych żądań obu stron postępowania. Odsetek żądań uwzględnionych w postępowaniu sąd określa na podstawie przyznanej kwoty, uwzględniając również moc dowodów powołanych na potwierdzenie roszczeń.

Bez uszczerbku dla powyższych zasad sąd może nakazać każdej stronie zwrot kosztów indywidualnych na rzecz strony przeciwnej na mocy art. 156 akapit pierwszy ZPP, zgodnie z którym strona ma obowiązek zwrócić stronie przeciwnej koszty poniesione z jej winy lub w wyniku dotyczącego jej zdarzenia, bez względu na wynik sprawy.

Jeżeli odsetek uwzględnionych żądań obu stron jest zbliżony, sąd może nakazać każdej ze stron pokrycie kosztów własnych lub nakazać jednej ze stron zwrot wyłącznie kosztów indywidualnych strony przeciwnej na mocy art. 156 akapit pierwszy ZPP.

Sąd może zobowiązać stronę do pokrycia wszystkich kosztów poniesionych przez stronę przeciwną oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania, jeżeli powództwo strony przeciwnej zostało oddalone wyłącznie w stosunkowo niewielkiej części i strona ta nie poniosła osobnych kosztów w związku z tą częścią.

Strona ma jednak obowiązek – niezależnie od wyniku sprawy – zwrotu stronie przeciwnej wszelkich kosztów,

które strona przeciwna poniosła z jej winy lub w wyniku dotyczącego jej zdarzenia.

1.9 Możliwość odwołania

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń można się odwołać wyłącznie od orzeczenia kończącego postępowanie.

Inne postanowienia, od których zgodnie z prawem przysługuje odwołanie, można zaskarżyć wyłącznie w ramach takiego odwołania.

Wszelkie inne kwestie dotyczące wnoszenia środków zaskarżenia regulują przepisy ogólne ZPP. Zgodnie z nimi w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony mogą wnieść apelację od orzeczenia lub zażalenie na postanowienie wydane w pierwszej instancji w terminie 15 dni od dnia doręczenia odpisu danego orzeczenia lub postanowienia.

Od orzeczenia lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie drobnych roszczeń można się odwołać wyłącznie podnosząc zarzut niewłaściwego zastosowania prawa materialnego i rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego procesowego, o którym mowa w art. 354 akapit drugi ZPP (z wyjątkiem naruszenia, o którym mowa w art. 354 akapit drugi pkt 3 ZPP).

■ Ostatnia aktualizacja: 30/12/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.